

ת"פ 43842/12/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 43842-12-21 מדינת ישראל נ' פלוני

כבוד השופט אייל כהן	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	
פלוני	

ב"כ המאשימה עו"ד נעים

ב"כ הנאשם עו"ד לוי

גזר דין

עניינו של גזר הדין בעונש הראוי לנאשם בגין תקיפת בת זוגו.

הסדר הטיעון, כתב האישום וקורות ההליך

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן (במ/1), במסגרת הסדר שלא כלל הסכמה עונשית. בד בבד, המאשימה הבהירה כי תעתור להשתתף מאסר בפועל בן 10 חודשים, אך לא תתנגד לבקשת הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות.

2. על פי כתב האישום בו הודה הנאשם, במועד הרלבנטי היה הוא נשוי למתלוננת והתגורר עימה ועם 3 בנותיהם בדירתם שבלוד.

ביום 7.4.21, בשעה 3:00 לערך, הגיע הנאשם לביתו כשהוא תחת השפעת אלכוהול. באותן נסיבות התעוררו המתלוננת והבת ש' משנתן, ושוחחו בסלון. לאחר שהנאשם כיבה את האור בסלון, ביקשה ממנו המתלוננת להדליק, והפצירה בו לישון. בתגובה, דחף הנאשם את המתלוננת בחזקה, באופן שגרם לנפילתה על כסא סמוך, ממנו המשיכה ונפלה לרצפה. שלש בנותיו הגיעו על מנת להרגיעו. כתוצאה ממעשהו זה, נגרמה למתלוננת חבלה בדמות סימן כחול בגבה.

לאור האמור הורשע הנאשם בתקיפה הגורמת חבלה של ממש- בן זוג, לפי סעי' 380 + 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

3. הנאשם הודה כאמור בישיבת יום 31.1.23, אשר נקבעה לשמיעת ראיות. בהתאם לבקשתו נשלח הנאשם לממונה על עבודות השירות. ביום 8.3.23 התקבלה חוות דעת הממונה, ממנה עלה כי הנאשם כשיר לביצוע עבודות, ללא מגבלות. בישיבת יום 21.3.23 נשמעו טיעונים לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש

4. **ב"כ המאשימה** הפניה לעברו הפלילי של הנאשם (ת/1), שעניינו בארבע הרשעות קודמות, כולן מתחום האלימות. הנאשם לא כפר בטענת המאשימה לפיה זולת הרשעתו האחרונה במניין, עניין של שלש מן ההרשעות בעבירות שבוצעו כלפי המתלוננת (המאשימה הציגה את מרבית התיעוד הרלבנטי באשר לאלה). על פי המרשם ת/1, בשנים 2006, 2008 ו- 2012 ביצע הנאשם כלפיה עבירות תקיפה ואיומים ולרבות תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בהתאם נדון בין היתר למאסרים בפועל למשך 6 ו- 5 חודשים. מן התיעוד שהוצג עלה בין היתר, כי הנאשם תקף בשנת 2012 את ביתו הקטינה בכך שחבט בישבנה, וכן תקף את המתלוננת בכך שמשך בשיער ראשה וחבט בצווארה. כתוצאה מכך נפלה ארצה ונגרמה לה חבלה בדמות המטומה בזרוע.

בנוסף לאלה, בשנת 2014 הורשע הנאשם בעבירת תקיפה וגרם חבלה בצוותא עם אחר, בגין עבירה משנת 2011. בגין האמור נדון למאסר בפועל בן 8 חודשים.

5. לשיטת המאשימה, בהתאם לפסיקה אליה הפניה, מתחם העונש ההולם נע בין 6 ועד 18 חודשי מאסר בפועל. בהעדר תסקיר ואופק שיקומי, ולאור הצורך להילחם בנגע האלימות במשפחה, יש להשית על הנאשם מאסר בפועל בן 10 חודשים, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת.

6. **ב"כ הנאשם**, מנגד, ציין כי הנאשם נטל אחריות, הודה במיוחס לו, חסך בזמן שיפוטי וחסך בהעדת בנותיו, אשר אחת מהן קטינה. לדבריו, אין אינדיקציה לכך כי הנאשם צורך אלוהול באופן תדיר. למתלוננת נגרמה חבלה "מינורית". השניים היו נשואים משנת 2000, התגרשו וחיים בנפרד. ענישה "מחמירה" תפגע ביחסיו עם בנותיו. הנאשם עובד מעל 17 שנים בחברת הובלות והוא בעל חוב מזונות בסך כ- 60,000 ₪, כעולה מדו"ח הוצל"פ (נ/1). לשיטת הסניגור, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד מספר "מצומצם" של חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. ככל ויושטו עבודות שירות, "יפסק מקום פרנסתו" של הנאשם. הסניגור הפנה לפסיקה ועתר במשתמע להשתת מאסר מותנה.

דין וגזירת הדין

7. **מתחם העונש ההולם** נקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך המוגן בעבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה. הערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה מביצוע עבירות

התקיפה הוא ההגנה על גופה של המתלוננת, כמו גם שלווה נפשה.

8. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה תקיפה הגורמת חבלה- בן זוג, מלמדת ככלל על מנעד ענישה הנע בין מאסר

קצר לריצוי בעבודות שירות ועד למאסר בפועל. להלן, באופן בלתי ממצה, מספר דוגמאות:

א. רע"פ 4052/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (מיום 15.6.21): המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בכך שלאחר שחשד כי זוגתו בוגדת בו, בשובה מחתונה אליה יצאה ב"אישורו", היכה אותה בידו, בעינה וגרם לה לאדמומיות ונפיחות. בית משפט השלום השית על המבקש מאסר בפועל בן 6 חודשים והפעיל מאסר מותנה בן 12 חודשים, חלקו בחופף, כך שבסה"כ נדון המבקש ל- 12 חודשי מאסר, בצד ענישה נלווית. ערעורו נדחה, תוך שערכאת הערעור ציינה כי חסד עשה בית משפט השלום עם המבקש, בכך שלא החמיר עימו בענישה, בשים לב לעברו הפלילי. בקשתו למתן רשות ערעור נדחתה.

ב. רע"פ 8833/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (מיום 23.12.15): המבקש הורשע על פי הודאתו בכך שתקף את המתלוננת בארבע הזדמנויות שונות, בכך שהיכה אותה בידיו ורגליו; היכה במכת אגרוף בעוד היא אוחזת את ביתם; אחז בצווארה עד שהתקשתה לנשום ואיים להרגה; תפס בשערותיה, גרר אותה, היכה בראשה באמצעות נעל, ובעט בגבה. כתוצאה מכל אלה גרם לה לשפשופים, המטומות, חבלות בזרועותיה, פניה וצווארה, נפיחות וכאבי ראש. בית משפט השלום השית עליו ענישה צופה פני עתיד שעיקרה מאסר מותנה בן 10 חודשים. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל, ועל המבקש הושת עונש מאסר בפועל בן 7 חודשים. בקשתו למתן רשות ערעור נדחתה.

ג. רע"פ 1536/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (מיום 1.3.20): המבקש, בעל עבר פלילי ישן באלומות, הורשע על פי הודאתו בשלשה אישומים, מושא מועדים שונים, שעניינם דחיפת כסא לעבר רעייתו והכאתו אותה במכת אגרוף בפניה, הצמדת סכין לגופה ואיום לרוצחה; הכאתה מכות אגרוף בידה וגרם שטף דם; וכן בכך שבעט ברגלה מספר פעמים וגרם לה לשטף דם. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין מספר חודשים לריצוי בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל, והשית על המבקש 12 חודשי מאסר בצד ענישה נלווית. ערעורו נדחה על אף מצבו הרפואי, לאחר שאובחן כסובל מדמנציה. בקשתו למתן רשות ערעור נדחתה אף היא.

ד. רע"פ 5861/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (מיום 2.1.20): המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות בכך שבשתי הזדמנויות שונות נקט באלומות כלפי רעייתו. במקרה האחד ניסה להכותה אך שכן מנע זאת ממנו. במקרה האחר תקף אותה בביתה וגרם לה לחבלות בפניה ושפתייה, אשר גרמו לדימום ולצורך בטיפול רפואי. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 4 ועד 14 חודשי מאסר, והשית על המבקש מאסר בן 10 חודשים, בצד ענישה נלווית. ערעור המבקש על הרשעתו ועונשו גם יחד נדחה, וכך גם בקשתו למתן רשות ערעור.

ה. עפ"ג (מח' מרכז) 8173-01-22 **אבו מחסן נ' מדינת ישראל** (מיום 12.12.21): המערער, נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בכך שהוריד את כיסוי ראשה של המתלוננת, אחז בגרונה, היכה אותה בידיו, נשך אותה באפה והשליך לעברה כיסא. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת שריטות בכף ידה ועל אפה. תסקיר שירות המבחן לימד על העדר כל תובנה או אפיק שיקומי וכונה "שחור משחור". בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר, והשית מאסר בפועל בן 12 חודשים ומאסר מותנה. ערעור המערער נדחה ברוב דעות.

עמוד 3

1. בע"פ (מח' מרכז) 25020-02-13

לוי נ' מדינת ישראל (מיום 5.5.13) נדחה ערעור הנאשם, לאחר שחזר בו ממנו בהמלצת בית המשפט. המערער הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה את בת זוגו באגרופו בידה וגרם לה סימן כחול ביד. על המערער, נעדר עבר פלילי, הוטלו **2 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות** ומאסר מותנה.

2. בע"פ (מח' חי') 6003-11-10

דריאבין נ' מדינת ישראל (מיום 13.1.11) התקבל חלקית ערעור המערער, אשר הורשע על יסוד הודאתו, בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שאחז בשערות ראשה ובידה של בת זוגו וגרם לה סימנים כחולים בזרועותיה. בנוסף דחף את בנו והפילו. על המערער, נעדר עבר פלילי, הוטלו בערכאה הדיונית, **5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, 10 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי. ערכאת הערעור התערבה ברכיב המאסר המותנה שהושת, בלבד.

9. ההגנה הציגה פסיקה של בתי משפט שלום, אשר בחלקה נוגעת בעבירה קלה יותר. לא מצאתי כי הפסיקה שהוצגה מתיישבת עם הפסיקה אליה הפנית לעיל.

10. נסיבות ביצוע העבירה - עסקינן בביצוע עבירה אחת כלפי המתלוננת, אשר גרמה לה לחבלה. העבירה בוצעה לעיני ביתו, בעוד הנאשם בגילופין ובאופן שלאחריה היו כלל בנותיו מודעות לה. העבירה בוצעה על רקע של מה-בכך, בביתה- מבצרה של המתלוננת. בד בבד, המדובר בדחיפה רגעית- קרי, לא באלימות מתמשכת, ולא הוצגה כל ראייה באשר לחבלה שנגרמה. זו כונתה ע"י הסניגור "מינורית", בעוד המאשימה נמנעה מלהציג תיעוד צילומי לסתור, על אף שטענה במועד הצגת ההסדר כי תעשה כן (פ' עמ' 9, שו' 27). הספק בהקשר זה פועל לזכות הנאשם.

11. בהינתן האמור לעיל, מצאתי לקבוע מתחם הנע בין 2 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל.

12. **באשר לקביעת העונש המתאים בגדרי המתחם** - כאן רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

לחומרה שקלתי את עברו הפלילי של הנאשם, כמפורט לעיל, אשר כולו בתחום האלימות וברובו נוגע בביצוע עבירות כלפי אותה מתלוננת.

לקולה שקלתי את הודיית הנאשם במיוחס לו, חרטתו, החיסכון בזמן השיפוטי בשל כך והחיסכון בהעדת ביתו; חלוק הזמן מעת ביצוע העבירה; היות עברו הפלילי של הנאשם ישן; השפעת המאסר- גם בעבודות שירות- על יכולתו להתפרנס; ומצבו הכלכלי הנוטע.

בד בבד לא ניתן לשקול לקולה הצלחתו של אפיק שיקומי, בהעדר תסקיר. הנאשם נמנע מסיבותיו מלעתור לקבלת תסקיר, ולא מצאתי לחייבו בכך, בהינתן כי גם המאשימה נמנעה מלעשות כן. משכך, בשים לב לעברו הפלילי של הנאשם וביצוע עבירות כלפי המתלוננת- על אף שהאחרונה בהן מלפני עשור- חזקה כי מסוכנות הנאשם לא פגה, למצער לא באופן משמעותי. בהעדר תסקיר ובהעדר התייחסות הצדדים לכך, לא ברור מהי מסכת היחסים בין השניים כיום, לאחר שהתגרשו. קיומו של "חוב מזונות", כעולה מ- 1/1, מהווה אינדיקציה מטרידה בהקשר זה, אשר הצדדים נמנעו מלהפיג את עמימותה.

13. בהינתן השיקולים הנ"ל, ובדגש על כך כי עברו הפלילי ישן, לא מצאתי כי קיים בנסיבות הכרח בהשתתף מאסר בפועל, לריצוי מאחורי סורג ובריח. ראוי להסתפק בהשתתף מאסר לריצוי בעבודות שירות, הקרוב לאמצע המתחם; מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל בן 5 חודשים. המאסר ירוצה בעבודות שירות, בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה מיום 21.3.23, או בכל מקום אחר עליו יורה הממונה. הנאשם יתייצב לריצוי עבודות השירות ביחידת ברקאי- רח' לוחמי בית"ר 6, רמלה. לאור בקשת הממונה, הנאשם יתייצב לריצוי המאסר ביום 4.5.23 בשעה 9:00.

2. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירת אלימות כלפי בן משפחה/בן זוג.

3. פיצוי למתלוננת בסך 2,000 ₪. הסך ישולם בתוך 30 יום שאם לא כן ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק. הסך יופקד בקופת בית המשפט והמאשימה תוודא כי המתלוננת תקבלו. בתוך 7 ימים, המאשימה תעדכן את מזכירות בית המשפט בדבר פרטי המתלוננת, כמו גם תעדכן את המתלוננת בדבר גזר הדין.

זכות ערעור כחוק, תוך 45 ימים, לבית המשפט המחוזי- מרכז.

ניתן היום, כ"ז ניסן תשפ"ג, 18 אפריל 2023, במעמד הצדדים.